

Påsknummer

Pääsiäisnumero

*K*ONTAKTI

INGÅ FÖRSAMLINGSBLAD – INKON SEURAKUNTALEHTI

nr 1 nro • 2024

***Påsk
kommer med nytt liv***

***Pääsiäinen
tuo uutta elämää***

Präster - Papit

Tom Sjöblom kyrkoherde / kirkkoherra
040-485 1045 tom.sjoblom@evl.fi

Tom Hellsten församlingsspastor / seurakuntapastori
050-330 4360 tom.hellsten@evl.fi

Kantor - Kanttori

Marianne Gustafsson Burgmann
050-505 1530
marianne.gustafsson-burgmann@evl.fi

Diakoni - Diakonia

Birgitta Lindell diakonissa
040-555 2090 birgitta.lindell@evl.fi

Tanja Kakko diakoniassistent / diakonia-assistentti
050-413 8814 tanja.kakko@evl.fi

Diakonimottagning / Diakoniavastaanotto

Birgitta Lindell
Tanja Kakko
Endast enligt överenskommelse /
Ainostaan sopimuksen mukaan

Ungdomsarbete - Nuorisotyö

Lotta Ahlfors ungdomsarbetsledare /
nuorisotyönohjaaja
050-498 9162 lotta.ahlfors@evl.fi

Dagklubben - Päiväkerho, Familjecafé - Perhekahvila

Noora Nylund 050-501 1755 noora-elina.nylund@evl.fi

Susann Sköld-Qvarnström
040-749 3707
susann.skold-qvarnstrom@evl.fi

Församlingskansliet - Seurakuntavirasto

☎ 09-221 9030 • telefax 09-296 1212
Bollstavägen 2a 10210 Ingå
Bollstantie 2a 10210 Inkoo

Öppet må-to 9-12 (onsdag och torsdag endast tel.betjäning)
Avoinna ma-to 9-12 (keskiviikko ja torstai ainoastaan puhelimitse)
inga.kansli@evl.fi

Siv Dufvelin församlingssekreterare / seurakuntasihteeri
09-22 190 312 siv.dufvelin@evl.fi

Susanne Lövkvist informationssekreterare / tiedotussihteeri
09-22 190 311 susanne.lovkvist@evl.fi

Ekonomikontoret - Taloustoimisto

Öppet må-to 9-12 Avoinna ma-to 9-12
Seija Korhonen ekonomichef / talouspäällikkö
09-22 190 313, 050-310 0211
seija.korhonen@evl.fi

Fastigheter - Kiinteistöt

Susann Sköld-Qvarnström husmor / emäntä
09-22 190 327, 040-749 3707

Per-Olof Korander församlingsmästare / seurakuntamestari
040-534 7853

Mårten Lindén fastighetsskötare / kiinteistönhoitaja
050-406 5181 marten.linden@evl.fi

Irina Holmström gravgårds- och fastighetsskötare /
hautaustöytä- ja kiinteistötyöntekijä
050-925 8019 irina.holmstrom@evl.fi

Arto Holmström fastighetsskötare / kiinteistönhoitaja
040-562 7965 arto.holmstrom@evl.fi

Regina Westerholm Rövass lägergård, leirikeskus
husmor / emäntä
040-762 8627 regina.westerholm@evl.fi

Ingå församlings hemsidor: www.ingaforsamling.fi
Inkoon seurakunnan kotisivut: www.inkoonseurakunta.fi
Ingå församling finns också på Facebook och Instagram.
Inkoon seurakunta on myös Facebookissa ja Instagramissa.

Församlingens veckoannonser varannan torsdag i Kyrkpressen.
Seurakunnan viikkoilmoitukset Etelä-Uusimaa-lehdessä torstaisin.

Ansvarig redaktör • Vastaava toimittaja: Tom Hellsten
Pärmbild • Kansikuva: Krokusar / Krookukset, Peter Arnkil

Layout: Ekenäs Typografi/CW • Tryck & Paino: Grano Ab, Vasa 2024

Om en präst finns med i en finsk eller svensk film, kan man vara säker på att det rör sig om en skrattretande, klumpig och problematisk person. Annat är det om en präst figureerar i en kontinental eller engelsk film. Då är det fråga om en klok, mänskonära och närvarande person. Det beror säkert långt på filmskaparna, men avspeglar säkert också den allmänna bilden av prästen i samhället.

För den som utövar prästfunktionen handlar det långt om att kombinera samhällets och kyrkans förväntningar med sin egen personlighet. Men förväntningarna är sällan klart uttalade. Frågan dryftas mest i korridorerna och i de småskaliga mänskomötena, men når sällan prästen själv annat än skvallervägen. Kyrkans officiella förväntningar är ganska allmänt uttryckta och hjälper ej mycket.

Jag tror varje präst skulle önska att den egna insatsen inte skulle vara så våldsamt avgörande, då det ju bör finnas många andra personer som delar på verksamhetsansvaret och kompletterar prästens arbete. Men så är inte alltid fallet. Ofta riktas förväntningarna starkt på prästen som känner ett stort ansvar. Men mitt i ansvarsfullheten önskar sig prästen feedback på sitt arbete. Dessutom önskar prästen veta vilka behov och förväntningar som gör att människor kommer till kyrkan och på annat sätt deltar i kyrkans arbete. Det anses inte alltid korrekt att ställa frågan direkt. Finkänsligheten kräver en balansgång som sällan leder till lyckad kommunikation. I vårt land är det trots allt inte önskvärt att omedelbart tala djupgående om religiösa frågor.

Utmaningarna är många för alla inblandade. För att komma vidare är det säkert bra att bryta tystnaden och tala mera. Jag tror att vi nordbor vill komma ifrån den bild av prästen som våra egna filmskapare målar upp. Vem vill vara klumpig och problematisk? För egen del tittar jag gärna på Fader Brown och Fader Matteo på TV, och tar intryck av deras sätt att sköta sin prästroll. Intressant nog kommer båda dessa från en katolsk miljö. Men det är ju fråga om filmfigurer och inte verkliga. Men ibland är inte steget från dröm till verklighet så långt, och inte heller steget från uttalade förväntningar till förverkligande. □

Präst i fiktion och verklighet

Jos suomalaisessa tai ruotsalaisessa elokuvassa on mukana pappi, voi olla varma, että on kyse henkilöstä, joka on naurunalainen, kömpelö ja ongelmainen. Toisin kuin jos pappishahmo on mannermaisessa tai englantilaisessa elokuvassa. Silloin on kyse viisaasta, ihmisläheisestä ja läsnä olevasta henkilöstä. Tämä johtuu varmasti pitkälti elokuvantekijöistä, mutta se heijastaa varmasti myös yleistä kuvaa, mikä yhteiskunnassa on papeista.

Sille, joka harjoittaa papinvirkaa, kyse on pitkälti yhteiskunnan ja kirkon odotusten yhdistämisestä oman persoonallisuutensa kanssa. Näitä odotuksia kuitenkin harvoin lausutaan selvästi ääneen. Niistä keskustellaan eniten käytävillä ja pienissä tapaamisissa, mutta ne saavuttavat harvoin papin itsensä muutoin kuin huhupuheina. Kirkon viralliset odotukset ovat melko yleisluontoisia eivätkä auta pitkälle.

Uskon, että jokainen pappi toivoisi, että hänen oma panoksensa ei olisi niin valtavan ratkaiseva, sillä täytyyhan olla myös monia muita ihmisiä, jotka jakavat toimintavastuun ja täydentävät papin työtä. Niin ei kuitenkaan aina ole. Usein odotukset kohdistetaan voimakkaasti pappiin ja hän tuntee, että hänen vastuunsa on suuri. Mutta keskellä vastuuntunnettaan pappi

toivoo palautetta työstään. Sitä paitsi pappi toivoo saavansa tietää, mitkä tarpeet ja odotukset saavat aikaan sen, että ihmiset tulevat kirkkoon ja muutoin ottavat osaa kirkon työhön. Yleisesti ollaan sitä mieltä, ettei aina ole korrekta kysyä suoraan. Hienotunteisuus vaatii tasapainottelua, mikä harvoin johtaa onnistuneeseen kommunikointiin. Siitä huolimatta maassamme ei ole aina suotavaa puhua suoraan ja syvästi uskonnollisista kysymyksistä.

Haasteita on monia kaikilla, keitä asia koskee. Jotta pääsisimme eteenpäin, on varmasti hyvä murtaa hiljaisuus ja puhua enemmän. Uskon, että me pohjoismaalaiset haluamme päästä eroon siitä kuvasta, jonka omat elokuvantekijämme ovat papista maallanneet. Kuka haluaa olla kömpelö ja mystinen? Omalta osaltani katson mielelläni Isä Brownia ja Isä Matteota TV:stä, ja otan vaikutteita heidän tavastaan hoitaa papinroolia. Mielenkiintoista kyllä, nämä molemmat tulevat katolilaisesta ympäristöstä. Mutta heissähan on kyse elokuvahahmoista eikä todellisista ihmisistä. Joskus askel unelmasta todellisuuteen ei ole kuitenkaan niin pitkä, eikä myöskään askel ääneen lausutuista odotuksista toteutuneisiin. □

När kärleken stannar upp

I Bibeln får vi läsa om hur Gud går bland människorna. Vi kanske inte tänker så ofta vad det egentligen betyder. Att gå är någonting som är så vardagligt och naturligt, att vi inte noterar vad det betyder för oss – inte ens då det används som symbol för något grundläggande, som i samband med Gud. Gud gick när han skapade jorden, Gud gick när han mötte människor. Hans sätt att vara beskrivs genom att beskriva hur han går!

Den japanska teologen Kosuke Koyama har tagit upp den här tanken om en gående Gud. Att gå är inte att springa, det är inte att cykla, och definitivt inte att köra bil. Det är närvaro. Den som går, rör sig sakta genom landskapet och genom livet. En gående Gud har tid just för mig, han noterar och ser mig och är närvarande i mitt liv. En gående Gud ger tid för oss människor att tänka om och göra en förbättring. Han förstår oss och är nådig för han älskar oss. Vi vill ha allting genast och snabbt, men han vet att vi behöver tid. Kärleken behöver tid, därför går kärleken.

Och sedan kom Jesus. Jesus gjorde som sin Himmelske Far – han gick omkring bland människorna. Han gick förbi människor, för att sprida Guds närvaro. Han gick till människor för att visa att Gud ser oss alla. Han gick med människor, för att dela människornas vardag och bli vän med dem. Tänk att få vara vän med Guds son!

Till slut gick Jesus också för oss alla. Han tog sitt kors på axeln och bar det till kullen och med det bar han all vår skuld, alla våra rädslor, och allting som håller oss borta från Gud. Han tog allt det på sig med varje steg han tog med korset. Steg för steg blev bördan tyngre att bära. Steg för steg blev vägen långsammare att vandra. Jesus tog till sig all skuld, all rädsla, allt som skiljer oss från Guds kärlek. Han tog allt det till korset och där stannade han. Gud älskade världen så mycket att han inte gick mera. Han spikades fast på korset, så han inte kunde röra sig mer. Om Gud går bland människor för att han älskar oss, hur stor är då inte Guds kärlek, när den blir fastspikad? Tänk på det. □

Kun rakkaus pysähtyy

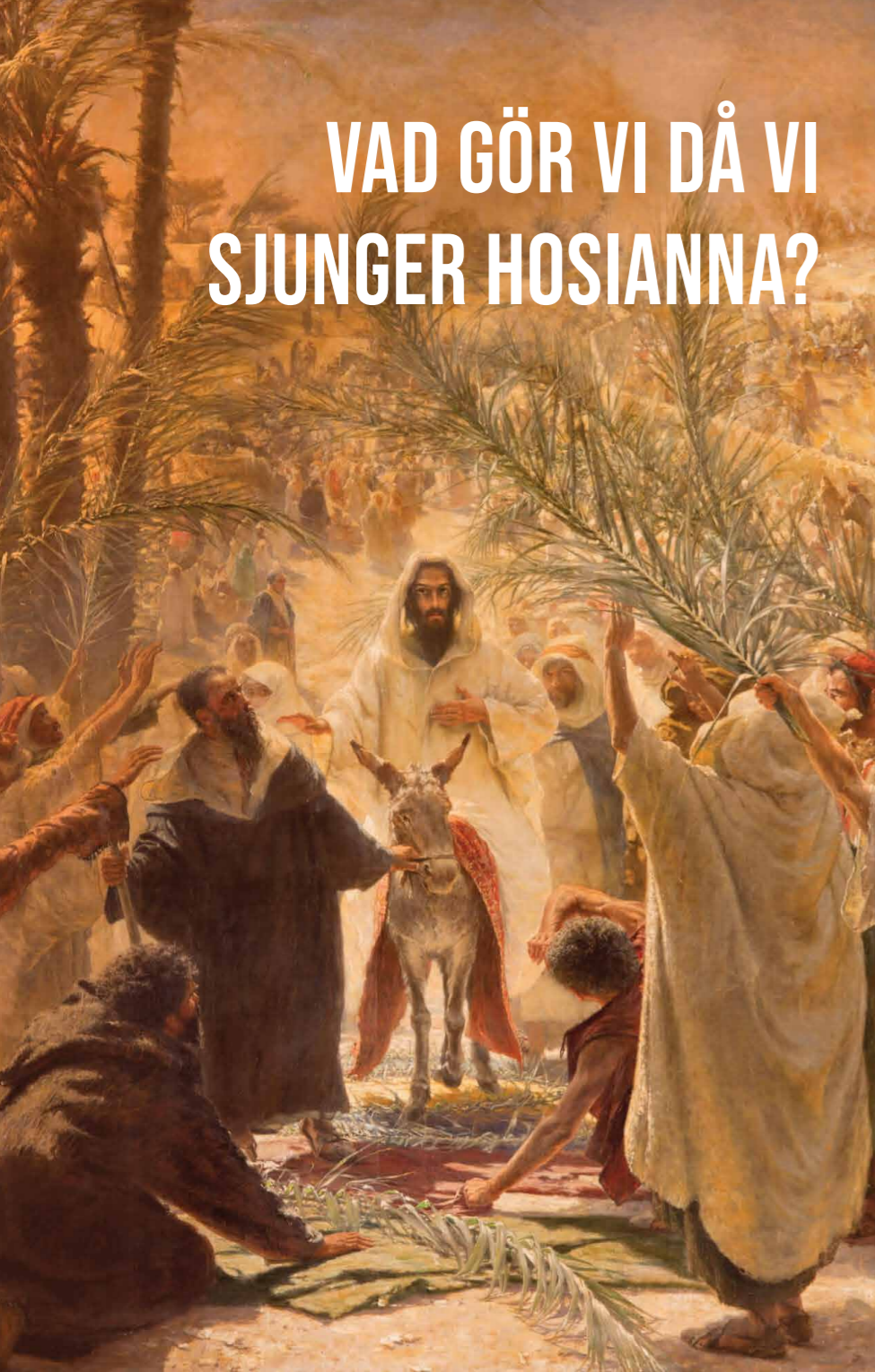
Raamatusta voimme lukea kuinka Jumala kävelee ihmisten parissa. Emme ehkä usein tule ajatelleeksi, mitä se oikeastaan tarkoittaa. Käveleminen on jotakin niin arkipäiväistä ja luonnollista, että emme juuri huomaa sen merkitystä meille – emme edes silloin, kun sitä käytetään vertauskuvana jostakin perustavanlaatuisesta, kuten Jumalan tapauksessa. Jumala käveli, kun hän loi maailman, Jumala käveli, kun hän tapasi ihmisiä. Hänen tapaansa olla kuvataan kävelemisen kautta!

Japanilainen teologi Kosuke Koyama on nostanut esiin tämän ajatuksen kävelevästä Jumalasta. Käveleminen ei ole juoksemista, se ei ole pyöriälemistä, eikä todellakaan autolla ajamista. Se on läsnäoloa. Se, joka kävelee, liikkuu hitaasti maisemassa ja elämän läpi. Kävelevällä Jumalalla on aikaa juuri minulle, hän huomaa ja näkee minut ja on läsnä elämässäni. Kävelevä Jumala antaa ihmiselle aikaa ajatella uudelleen ja tehdä parannus. Hän ymmärtää meitä ja on meille armollinen, koska hän rakastaa meitä. Me luamme kaiken heti ja nopeasti, mutta hän tietää, että me tarvitsemme aikaa. Rakkaus tarvitsee aikaa, siksi rakkaus kävelee.

Ja sitten tuli Jeesus. Jeesus teki kuten Taivaallinen Isänsä – hän käveli ihmisten parissa. Hän käveli ihmisten ohi levittääkseen Jumalan läsnäoloa. Hän käveli ihmisten luo osoittaakseen, että Jumala näkee meistä jokaisen. Hän käveli ihmisten kanssa, jakaakseen ihmisten elämän ja ystävystyäkseen heidän kanssaan. Ajattele, saamme olla ystäviä Jumalan pojan kanssa!

Lopulta Jeesus käveli myös jokaisen meidän puolestamme. Hän otti ristinsä olkapäälleen ja kantoi sen kukkulalle ja sen mukana hän kantoi myös kaiken velkamme, kaiken pelkomme, ja kaiken mikä erottaa meidät Jumalasta. Hän otti sen kaiken kannettavakseen jokaisella askeleellaan kohti ristiä. Askel askeleelta tuli taakasta raskaampi kantaa. Askel askeleelta oli tietä hitaampi kulkea. Jeesus otti kantaakseen kaiken velkamme, kaikki pelkomme ja kaiken, mikä erottaa meidät Jumalan rakkaudesta. Hän vei sen kaiken ristille ja sinne hän pysähtyi. Jumala rakasti maailmaa niin paljon ettei hän enää kävellyt. Hänet naulattiin ristille, ettei hän enää kyennyt liikkumaan. Jos Jumala kävelee ihmisten parissa, koska hän rakastaa meitä, kuinka suurta onkaan kiinni naulatun Jumalan rakkaus? Pohdi sitä. □

VAD GÖR VI DÅ VI SJUNGER HOSIANNA?

Tänk på den lilla åsnan som försiktigt tittar upp på soldaternas skrämmande stora hästar. Tänk hur det skulle kännas att kasta jackan på marken och jubla högt i en demonstration om hopp. Tänk på ödmjukhetens seger över härskarna, fridens seger över ondskan och livet som övervinner döden. Allt detta är Hosianna, och mycket mera.

Teksti/Text
Hilkka Olkinuora

Ajattele, mitä olisi olla pieni aasi, joka kurkistaa varovasti ylös sotilaiden pelottavan suuriin hevosiin. Ajattele, miltä tuntuisi heittää takkisi maahan ja ylistää ääneen toivon mielenosoituksessa. Ajattele nöyryyden voittoa hallitsijoita, rauhan voittoa pahuudesta, elämää joka voittaa kuoleman. Kaikkea tätä on Hoosianna, ja paljon enemmän.

Hoosianna-virten tekstistä vastaavat evankelistat Luukas (19:38), Matteus (21:9) ja Johannes (12-13). Itse ilmaus ”Hoosianna” on voitonvarmasta psalmista 118 (25-26), ja itse aasilla ratsastuksen käsikirjoitus tukeutuu Sakariaan (9:9-10), jonka yhteydessä on myös toinen jouluteema, Siionin tytär.

Säveltäjä oli Georg Joseph Vogler, viulunrakentajan poika, katolinen pappi – siksi tunnettu myös Abbé Voglerina

Texten för psalmen Hosianna står evangelisterna Lukas (19:38), Matteus (21.9) och Johannes (12-13) för. ”Hosianna” finns i den se-gervissa psaltarspsalmen 118 (25-26), och själva scenariot med åsneritten kommer från Sakarja (9: 9-10), där även ett annat jultema, dotter Sion, har sina rötter.

Melodin komponerades av Georg Joseph Vogler, en fiolbygggarson, katolsk präst – därför även Abbé Vogler kallad, – och kyrkomusiker. I den egenskapen inbjöds han från Tyskland till Stockholms Kungliga teater av Gustav III, och Hosianna fick sin premiär i St Clara kyrka 20.3.1796.

I Finland sjöngs Hosianna-psalmen för första gången i Åbo 1807. I synnerhet folkskoleeleverna spred vår nutida ”poppispsalm”, som kom med i Faltins korallbok 1870 och till Suomalainen lauluseppele ett år senare. Finska psalmboken var sen att ta med Hosianna, men då den slutligen kom med 1986, fick den hedersnumret ett.

Scenen med åsnan, palmkvistar och

hosiannarop eller sång har man uppfört sedan medeltiden på första advent, som även kallades ödmjukhetens söndag. Vår kära psalm används bara i Sverige och Finland, och då både på advent och på palmsöndagen. Själva uttrycket ”Osianna in excelsis” finns i katolska mässliturgin, och ”hosianna” har i Sverige använts som allmänt medborgerligt hyllande. Och efter hård träning kan vi säga: ”nu ropar musklerna hosianna”.

Vad handlar hosianna egentligen om, och varför rider Jesus in i Jerusalem två gånger om året?

Låt oss titta närmare på själva rubriken ”Hosianna”. Det är hebreiska och betyder: Herre, hjälp oss, rädda oss. Det var först judarnas vädjan till kungen, och blev sedan till ett hyllningsrop. Hosianna innebär alltså både hopp och tillit: den som ropet riktas till, kan sannligen hjälpa. Och Jesu namn, Joshua, på hebreiska, har rötter i ordet frälsa. Och Davids son betyder den frälsare som

Israel alltid väntat, fridens och frihetens kung som kallas Messias. Hosianna är alltså även en trosbekännelse.

Hosiannas stora betydelse syns i att psaltarspsalmen 118 sjungs på judendomens tre största fester: lövhyddehögtiden, minnesfesten för templets invigning och påsken. Vi lutheraner kunde också bättre se kykoåret som en helhet, ett continuum, se till exempel julnattens gryning på påskmorgonen, och inte bara undra över att Hosianna förekommer flera gånger.

Evangelietexterna gör sitt bästa att teologiskt binda ihop advent och påsk. Vanligt folk försöker hänga med i versernas upprepning och koreografin, och vissa väckelserörelser vägrar fortfarande att stå. Men oavsett lärofrågor och olika praxis: Tycker du inte att det är fint – och i dessa tider synnerligen välbehövligt – att två gånger om året tillsammans få ropa på hjälp och uttrycka sin tro på att frid och kärlek ändå skall segra? □

– ja kirkkomuusikko. Siinä ominaisuudessa kuningas Kustaa III kutsui hänet Ruotsiin Kuninkaalliseen teatteriin, ja Hoosiannan ensiesitys oli Sta Claran kirkossa 20.3.1796.

Suomessa Hoosianna laulettiin ensimmäisen kerran Turussa 1807. Eritoten kansakoululaiset tekivät tätä nykyistä ”hittihymniä” tutuksi. Se otettiin Faltinin koraalikirjaan 1870 ja Suomalaiseen lauluseppeleeseen vuotta myöhemmin. Suomalaiseen virsikirjaan Hoosianna kelpuutettiin vasta 1986, mutta niinpä se pääsikin heti virsikirjoissamme ykköspaikalle.

Aasin, palmunoksien ja hoosiannahuutojen kuvaelmaa on esitetty keskiajalta asti ensimmäisenä, nöyryyden sunnuntaiksi nimitettynä adventtina. Rakas virtemme on mukana vain Suomessa ja Ruotsissa, niin adventtina kuin palmusunnuntaina. Ilmaus ”Osianna in excelsis” on kyllä mukana katolisessa messuliturgiassa, ja Ruotsissa hoosiannalla on kunnioitettu myös siviiliyhteis-

kunnan sankareita. Meillä suomalaisilla on myös arkinen tapa kertoa, miten lihakset ”huutavat hoosiannaa” ankaran rasituksen jälkeen.

Mistä hoosiannassa on siis kyse? Ja miksi Jeesus ratsastaa Jerusalemiin kahdesti vuodessa?

Tutkitaanpa lähemmin otsikkoa Hoosianna. Se on hepreaa ja merkitsee: Herra, auta meitä, pelasta meidät. Aluksi se oli juutalaisten vetoisuus ja sittemmin ylistys kuninkaalle. Hoosianna sisältää siten sekä toivon että luottamuksen siihen, että sen kohteella on todellakin valta auttaa. Ja Jeesuksen nimi, hepreaksi Joshua, on peräisin pelastusta merkitsevistä sanasta. Daavidin poika taas on se pelastaja, jota Israel on ikänsä odottanut, rauhan ja vapauden kuningas, Messias. Hoosianna on siis myös uskontunnustus.

Hoosiannan suuri merkitys näkyy jo siinä, että se mainitaan psalmissa 118, joka lauletaan juutalaisuuden kolmessa

suurimmassa juhlassa: lehtimajajuhlassa, tempelin vihkimispäivänä ja pääsiäisenä. Myös me luterilaiset voisimme nähdä kirkkovuoden paremmin kokonaisuutena, jatkumona, nähdä esimerkiksi jouluyön valkenevan pääsiäisaamuun, sen sijaan että vain kummastelisimme hoosianna-draaman tuplaesitystä.

Kirkko oin tehnyt parhaansa solmiakseen teologisesti yhteen adventin ja pääsiäisen. Me tavikset koetamme pysyä hoosiannan säkeistöjen kertauksissa ja koreografiassa mukana; jotkut herätysliikkeet taas kieltäytyvät seisomasta sen aikana. Mutta opillisista kysymyksistä välittämättä: Eikö sinustakin ole hienoa – ja näinä aikoina erityisen tarpeellista – että pääsemme peräti kaksi kertaa vuodessa yhdessä huutamaan apua ja ilmaisemaan uskomme siihen, että rauha ja rakkaus sittenkin voittavat? □

MITÄ TEEMME KUN LAULAMME HOOSIANNAA?

KÄRL OCH INNEHÅLL

ASTIA JA SISÄLTÖ

Teksti/Text Magnus Nyström

Joskus herää kysymys, toimisiko kristinuskon yleinen rakkauden sanoma paremmin kirkon organisaation ulkopuolella. Kirkossa ja kirkon jäsenyyttä koskevista keskusteluista monet näyttävät keskittyvän tiettyihin sukupuoli-kysymyksiin, kuten naispappien vihkimiseen, homoseksuaalisuuteen, samaa sukupuolta olevien avioliittoon, avioliiton ulkopuoliseen siveyteen ja ehkäisyyn. Minun mielestäni näissä keskusteluissa ei ole kyse kristinuskon tärkeimmästä sanomasta. Jeesus ei omistanut montaakaan sanaa sukupuolikysymyksille.

Man frågar sig ibland om kristendomens generella kärleksbudskap kanske skulle må bättre utanför kyrkans organisation. Inom kyrkan och vid diskussioner om medlemskap i kyrkan verkar många fokusera på speciella könsfrågor som vigsel av kvinnliga präster, homosexualitet, samkönade äktenskap, kyskhet utom äktenskapet och preventivmedel. För mej handlar dessa diskussioner inte om kristendomens viktigaste budskap. Jesus ägnade inte många ord åt könsfrågor.

Livet, döden, kärleken, nåden och framför allt hoppet har en betydligt centralare betydelse än könet. Också abort, eutanasi och dödsstraff handlar huvudsakligen om livets helighet eller okränkbarhet och har därmed viktigare dimensioner än könsfrågorna. Könet hos de människor som omgav Jesus har vanligen en marginell betydelse. Ingen betonar åhörarnas eller de hjälpta människornas kön. Ändå var könsrollerna i samhället på Jesu tid minst lika rigida som de är hos oss idag.

Den kristna kärlekens roll är genomgripande. Rollen kan jämföras med vatten, som till sin natur är en flexibel och livgivande substans som rinner åt alla håll och fyller upp alla håligheter i sin väg och ger liv och kraft åt växtligheten. Därav kunde man dra slutsatsen att ett kärl

för vattnet begränsar vattnets väsen genom att hindra det från att fritt rinna omkring. Det stämmer emellertid bara delvis: en växt kan torka ut även om den står invid en fylld vattenkanna. Vattnet kan inte fylla sin uppgift i förhållande till växten om vattnet förblir i kannan. Å andra sidan kan vatten bevaras endast i ett kärl. Vattnet avdunstar snabbt om det spills ut. På motsvarande sätt är det helt meningslöst om den kristna läran odlas endast inom kyrkan, eftersom kärleken till nästan behövs i hela det omgivande samhället. Om de kristna däremot inte samlas inom kyrkan till stöd för varandra kommer deras kärlek att avdunsta i omgivningens hårda och uttorkande likgiltighet. Kyrkan behövs som kärl.

Hurudan är då de kristnas uppgift som skall bevara livet, såsom vattnet ger växtligheten styrka? »

Elämällä, kuolemalla, rakkaudella, armolla ja ennen kaikkea toivolla on paljon keskeisempi merkitys kuin sukupuolella. Myös abortti, eutanasia ja kuolemanrangaistus liittyvät pääasiassa elämän pyhyteen tai loukkaamattomuuteen, joten niillä on sukupuoliki-symyksiä tärkeämpiä ulottuvuuksia. Jeesusta ympäröineiden ihmisten sukupuolella on yleensä marginaalinen merkitys. Kukaan ei korosta yleisön tai autettujen ihmisten sukupuolta. Siitä huolimatta sukupuoliroolit yhteiskunnassa olivat Jeesuksen aikana vähintään yhtä jäykkiä kuin nykyään.

Kristillisen rakkauden rooli on vallitseva. Roolia voidaan verrata veteen, joka on luonteeltaan joustava ja elämää antava aine, joka virtaa kaikkiin suuntiin ja täyttää kaikki tiellään olevat ontelot ja antaa kasvillisuudelle elämää ja voimaa. Tästä voisi päätellä, että vesiestia rajoittaa veden olemusta estämällä sitä vapaasti virtaamasta ympäriinsä. Tämä on kuitenkin vain osittain totta: kasvi voi kuivua, vaikka se seisoo täytetyn kastelukannun viressä. Vesi ei voi täyttää tehtäväänsä kasvin suhteen, jos vesi jää kannuun. Toisaalta vettä voidaan säilyttää vain astiassa. Vesi haihtuu nopeasti, jos se roiskuu ympäris- »

Allt färre moderna människor vill idag kalla sej troende eller religiösa. Tvärtom känner många kändisar och kulturpersoner ett behov att i intervjuer eller andra offentliga sammanhang särskilt påpeka sitt avstånd till all religiositet. Ätminstone vill man gärna framhålla att man inte hör till kyrkan.

Jag följer diskussioner i Sveriges medier. Svenskar deklarerar gärna att Sverige är världens mest sekulariserade land. I en demokratisk stat betonar man ofta religionsfriheten och staten blir av bara farten relativt sekulär. Muslimska statskick och religionskrigen i historien förskräcker. Men redan moderna frågor om religionsundervisning i skolan och presidentens önskan om Guds välsignelse i nyårstalen väcker diskussion. Men både kristna, muslimer, judar och alla andra har lyckligtvis självklar demokratisk rätt till sin religion.

För några år sedan uppfann man i Sveriges medier termen ”nåtism” för att beskriva att många svenskar i undersökningar säger sej tro på ”nåt” (något) men inte på Gud. De flesta sade sej tro på ”en högre makt” eller på naturen, ödet, kristaller eller på astrologi och horoskop. Genom att kalla sej sökare undviker man att behöva avslöja någon religiös ståndpunkt men kan samtidigt antyda att man är en djup och andligt tänkande människa. En annan relativt ny trend är att fler kändisar synligt deklarerat att de lämnat Svenska kyrkan för att bli katoliker. Motsvarande trend syns även i andra länder. I Finland kanske en motsvarande trend kan skönjas som ett spirande intresse för den ortodoxa kyrkan i vissa kretsar?

Många kyrkor har ibland föreställt sej att Sanningen med

stort S endast finns inom det egna samfundet. Många kyrkliga ledare har ändå påminnt om att Den Heliga Anden kan hjälpa minst lika effektivt inom ett sekulariserat universitet eller i en enskild människas sinne som inom Kyrkans ramar.

Att söka sanningen är en väsentlig del av den uppgift och förmåga vi alla har fått. Vi behöver inte vara rädda att gripa tag i sanningen då den uppenbarar sej för oss. Men vi ska behandla både sanningens väsen och våra medmänniskor med djup respekt även då vi har olika åsikter eller religion.

Att söka efter sanningen och meningen med livet ligger i människans natur. Men vi översköljs ständigt med påståenden och information som vi måste tvivla på. Ibland får vi inse att vi blivit lurade och den besvikelsen gör mycket ont. Det kan i värsta fall skada vår förmåga att känna tillit. Tillit till oss själva, till våra närmaste eller till institutioner eller personer som vi betraktat som auktoriteter. Trots det måste vi fortsätta att söka. Men besvikelsen kan även bli en förevändning för att ge upp sökandet. Vi kan huka inför en insikt genom att bara tänka: ”Nåja, vem bryr sej?” Det krävs självförtroende och mod för att erkänna för sig själv att man funnit något man orkar och vill tro på. Men den sanning man hittat ska användas med ödmjukhet, kärlek och respekt för alla andra. Kanske vi alla egentligen söker? □

Komikern Tage Danielsson formulerade en tänkvärd och dubbeltydig aforism:

”*Utan tvivel är man inte klok*”.

”Det krävs
självförtroende och mod
för att erkänna för sig själv
att man funnit något man
orkar och vill tro på.”

”*Vaatii itseluottamusta ja rohkeutta
myöntää itselleen, että on löytänyt jotain,
johon jaksaa ja haluaa uskoa.*”

Jatkuu – Astia ja sisältö

töön. Vastaavasti on täysin merkityksetöntä, jos kristillistä opia viljellään vain kirkon sisällä, koska lähimmäisenrakkautta tarvitaan kaikkialla ympäröivässä yhteiskunnassa. Jos kristityt eivät kuitenkaan kerääny kirkkoon tukemaan toisiaan, heidän rakkautensa haihtuu heidän ympäristönsä ankarassa ja kuihduttavassa välinpitämättömyydessä. Kirkko on kristillisen sanoman astia.

Mikä sitten on kristittyjen tehtävä, joka säilyttää elämää, kuten vesi antaa voimaa kasvillisuudelle?

Nykyään yhä harvemmat nykyajan ihmiset haluavat kutsua itseään uskoviksi tai uskonnollisiksi. Päinvastoin, monet julkkikset ja kulttuurihenkilöt kokevat tarpeen korostaa haastattelussa tai muissa julkisissa yhteyksissä etäisyyttä kaikkeen uskonnollisuuteen. Ainakin halutaan korostaa, ettei kuulu kirkkoon.

Seuraan keskusteluja Ruotsin mediassa. Ruotsalaiset haluavat usein julistaa, että Ruotsi on maailman maallistunein maa.

Demokraattisessa valtiossa uskonnonvapautta korostetaan usein ja valtio muuttuu saman tien suhteellisen maalliseksi. Muslimivaltiot ja uskonnolliset sodat historiassa kauhistuttavat. Mutta jo nykyajan kysymykset koulujen uskonnollisesta kasvatuksesta ja presidentin Jumalan siunauksen toivotukset uudenvuoden puheissa herättävät keskustelua. Mutta kristityillä, muslimeilla, juutalaisilla ja kaikilla muilla on onneksi demokraattinen oikeus uskoonsa.

Muutama vuosi sitten ruotsalainen media loi termin ”nåtism” kuvaamaan sitä tosiasiaa, että monet ruotsalaiset tutkimuksissa sanovat uskovansa johonkin ”något”, mutta eivät Jumalaan. Useimmat sanoivat uskovansa ”korkeampaan voimaan” tai luontoon, kohtaloon, kristalleihin tai astrologiaan ja horoskooppeihin. Kutsumalla itseään etsijäksi vältetään paljastamasta mitään uskonnollista kantaa, mutta voidaan samalla vihjata olevansa syvälinen ja hengellisesti ajatteleva ihminen. Toinen suhteellisen uusi trendi on, että yhä useam-

mat julkkikset ovat ilmoittaneet eronneensa Ruotsin kirkosta tullakseen katolilaisiksi. Vastaava trendi on nähtävissä myös muissa maissa. Ehkä Suomessa vastaava suuntaus on havaittavissa tietyissä piireissä ortodoksista kirkkoa kohtaan kasvavana kiinnostuksena?

Monet kirkot ovat joskus antaneet ymmärtää, että Totuus isolla T-kirjaimella löytyy vain heidän omasta yhteisöstään. Monet seurakunnan johtajat ovat kuitenkin muistuttaneet, että Pyhä Henki voi auttaa vähintään yhtä tehokkaasti maallisesa yliopistossa tai yksittäisen ihmisen mielessä kuin kirkon puitteissa.

Totuuden etsiminen on olennainen osa meille kaikille annettua tehtävää ja kykyä. Meidän ei tarvitse pelätä totuutta, kun se paljastaa itsensä meille. Mutta meidän on kohdeltava sekä totuuden ydintä että lähimmäisiämme syvästi kunnioittaen rippumatta uskonnosta ja erilaisista mielipiteistämme.

Totuuden ja elämän tarkoituksen etsiminen kuuluu ihmisen

luonteeseen. Mutta kuulemme ja luemme jatkuvasti väitteitä ja tietoja, joita meidän on epäiltävä. Joskus ymmärrämme, että meitä on petetty ja että pettymys sattuu pahasti. Pahimmillaan se voi vahingoittaa kykyämme tuntea luottamusta. Luottamus itseemme, lähimmäisiimme tai instituutioihin tai ihmisiin, joita pidämme auktoriteettina horjuu. Siitä huolimatta meidän on jatkettava etsintää. Mutta pettymys voi myös olla tekosyy luopua etsinnästä. Voimme kyykistyä oivalluksemme eteen yksinkertaisesti ajattelemalla: ”No, entä sitten?” Vaatii itseluottamusta ja rohkeutta myöntää itselleen, että on löytänyt jotain, johon jaksaa ja haluaa uskoa. Mutta löydettyä totuutta on käytettävä nöyryydellä, rakkaudella ja kunnioituksella kaikkia muita kohtaan. Ehkä me kaikki oikeastaan aina etsimme? □

Koomikko Tage Danielsson muotoili ajatuksia herättävän ja moniselitteisen aforismin:

”*Epäilemättä emme ole viisaita*”.

Församlingens årsdag / Seurakunnan vuosipäivä 6.1.2024

På församlingens årsdag 6.1.2024 utdelades förtjänstecken beviljade av Kyrktjänst rf åt församlingens anställda. Ekonomichef **Seija Korhonen** (t.h.) erhöll för 30 års tjänst förtjänstecken i guld och **Susann Sköld-Qvarnström** (t.v.) fick för 10 års tjänst förtjänstecken i brons.

Seurakunnan vuosipäivänä 6.1.2024 jaettiin Kirkkopalvelut ry:n myöntämät ansiomerkit seurakunnan työntekijöille. Kultaisen ansiomerkin 30 vuoden palveluksesta sai talouspäällikkö **Seija Korhonen** (kuvassa oikealla). Pronssisen ansiomerkin 10 vuoden palveluksesta sai emäntä/lastenhojaaja **Susann Sköld-Qvarnström** (kuvassa vasemmalla).

Foton/kuvat: Peter Arnkil

Familjegudstjänst i Ingå kyrka / Perhejumalanpalvelus Inkoon kirkossa – 28.1.2024

I Ingå kyrka firades familjernas och barnens gudstjänst 28.1.2024, gudstjänsten var på alla sätt och vis gjord för att passa just barn. Predikan var som ett skådespel och var mycket omtyckt av barnen. Man fick också röra sig mycket friare i kyrkan än normalt vid gudstjänster.

Inkoon kirkossa järjestettiin perheiden ja lasten oma jumalanpalvelus 28.1.2024, jumalanpalvelus oli tehty kaikin puolin juuri lapsille sopivaksi. Saarna esitettiin näytelmän keinoin ja oli lasten mieleen. Kirkossa sai muutenkin liikkua vapaammin kuin normaalisti jumalanpalveluksissa.

Med var/Mukana olivat: Tom Hellsten, Marianne Gustafsson Burgmann, Noora Nylund, Per-Olof Korander och/ja Susann Sköld-Qvarnström.
Foton/Kuvat: Peter Arnkil

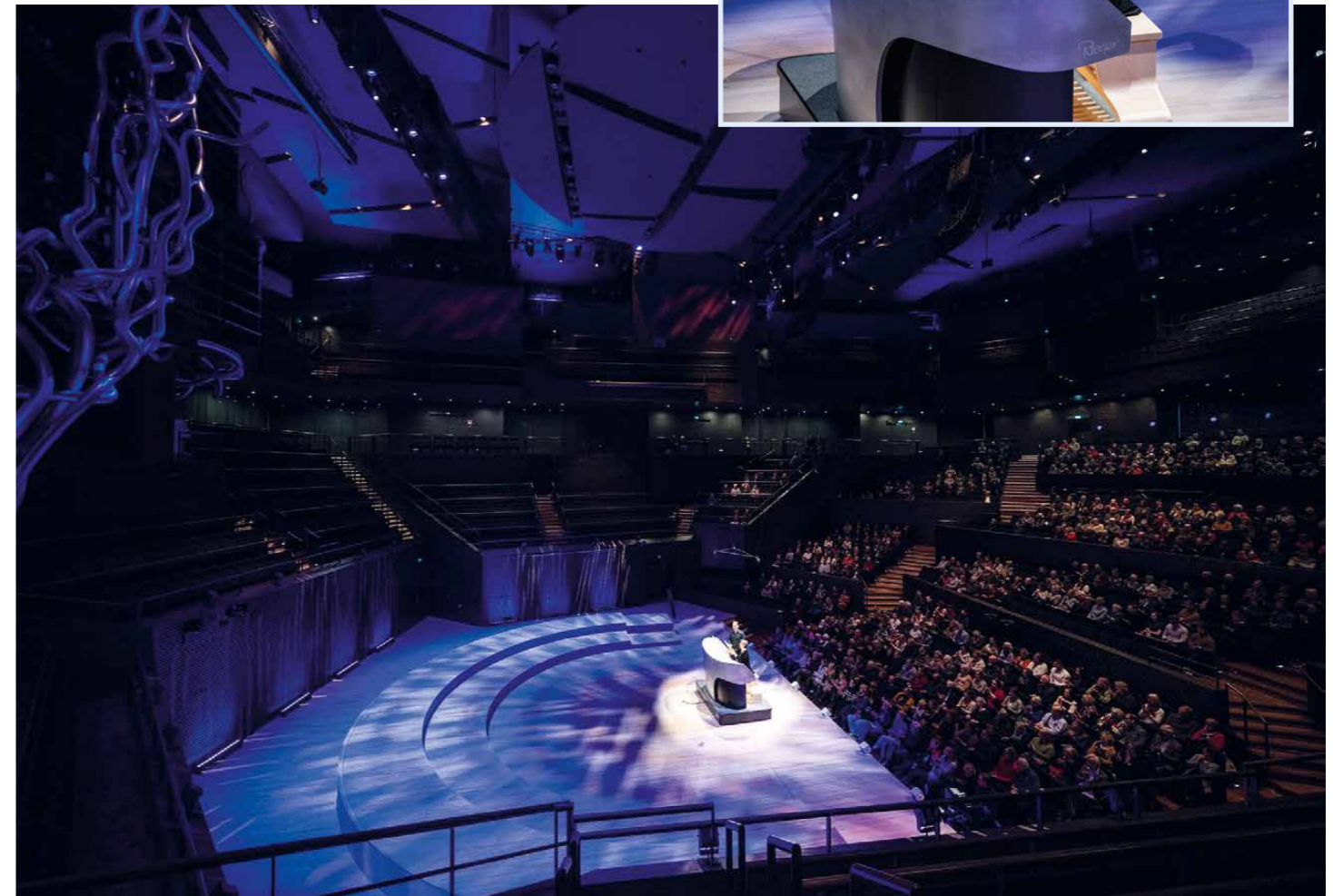
Stämmingsfull konsert, Franz Schuberts "Winterreise" i Ingå kyrka / Tunnelmallinen konsertti, Franz Schubertin "Winterreise" Inkoon kirkossa 21.1.2024

Elja Puukko, baryton/baritoni & Risto Lauriala, piano

Första veckan i januari invigdes Musikhusets nya orgel i Helsingfors. Orgeln är den största i Finland med sina 124 stämmor. Kantor och MusD **Marianne Gustafsson Burgmann** fick äran att medverka i invigningsserien med en egen konsert. Även många ingåbor var närvarande i publiken.

Tammikuun ensimmäisellä viikolla Helsingin Musiikkitalon uudet urut vihittiin käyttöön. Urut, joissa on 124 äänikertaa, ovat Suomen suurimmat. Kanttori ja MuT **Marianne Gustafsson Burgmann** sai kunnian soittaa vihkiaissarjassa oman konsertin. Yleisössä oli myös monta inkoolaista.

Foton/Kuvat: Sakari Röyskö

Basar till förmån för insamlingen Gemensamt Ansvar ordnades 4.2.2024 på församlingshemmet. Till försäljning fanns bl a läckra bakverk och handarbeten.

Myyjäiset Yhteisvastuukeräyksen hyväksi järjestettiin 4.2.2024 seurakuntatalolla. Myytävänä oli mm ihania leivonnaisia ja käsitöitä.

I år går insamlingen Gemensamt Ansvars intäkter till att stöda unga. Olika jippon har ordnats i församlingen för att samla in medel till förmån för insamlingen.

Yhteisvastuukeräyksen tuotto menee tänä vuonna nuorten tukemiseen. Erilaisia tapahtumia on järjestetty seurakunnassa Yhteisvastuukeräystä hyväksi.

Till förmån för insamlingen ordnades 16.2.2024 en bössinsamling utanför Ingå S-market. På bilderna en del av Ingå församlings insamlare, på bilden till vänster Arja Huhtinen och Taina Martikainen, på bilden till höger Marjatta Allisto och Siv Leppänen.

Keräyksen hyväksi järjestettiin 16.2.2024 lipaskeräys Inkoon S-marketin edustalla. Kuvissa osa Inkoon seurakunnan kerääjistä, vasemmassa kuvassa Arja Huhtinen ja Taina Martikainen, oikeammassa kuvassa Marjatta Allisto ja Siv Leppänen.

Församlingens Missionssyfoerens damer har varit flitiga! Seurakunnan lähetysompeluseuran naiset ovat olleet ahkerina!

De har med hjälp av även andra hjälpsamma människor stickat hundratals par yllesockor som skickas iväg till Ukraina för både män, kvinnor och barn. Fint jobbat! / He ovat, muiden avulaiden ihmisten kera, kutoneet satoja pareja villasukkia jotka lähtevät kohti Ukrainaa lämmittämään miesten, naisten ja lasten jalkoja. Hyvää työtä!

Ett nytt fotbollsspel har skaffats till eftermiddagsklubben till stor glädje för alla barn! / **Uusi hieno jalkapallo** on hankittu seurakunnan iltapäiväkerhoihin, kaikkien lasten iloksi!

Barnens påskkyrka i Ingå kyrka

onsdag 27.3 kl. 9.15

Lasten pääsiäiskirkko Inkoon kirkossa

keskiviikko 27.3. klo 10.15

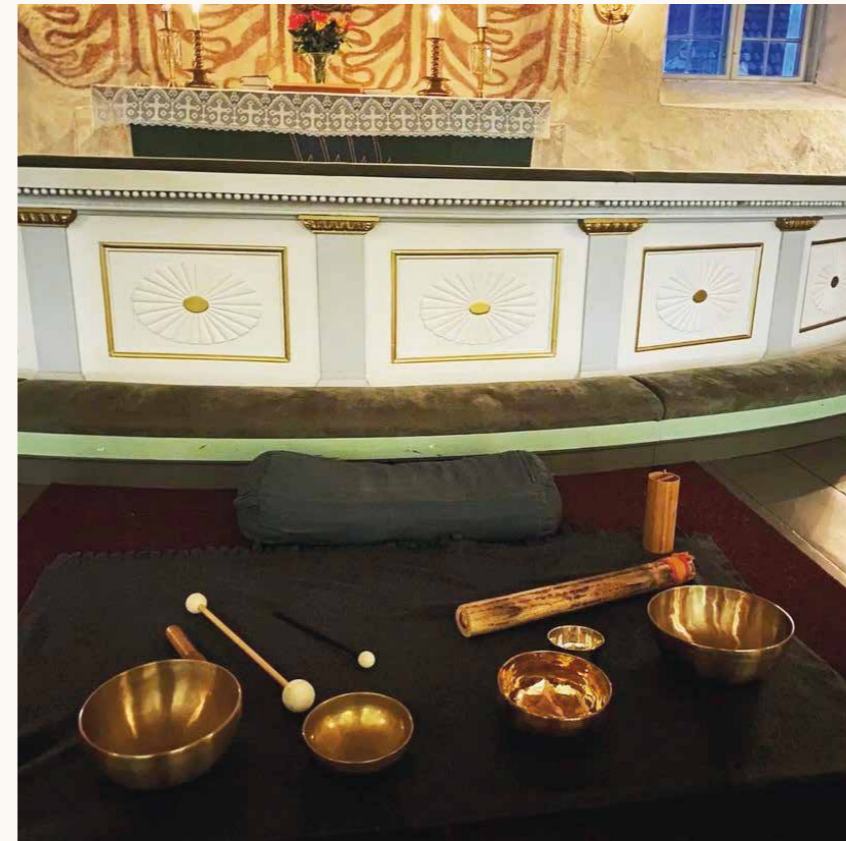
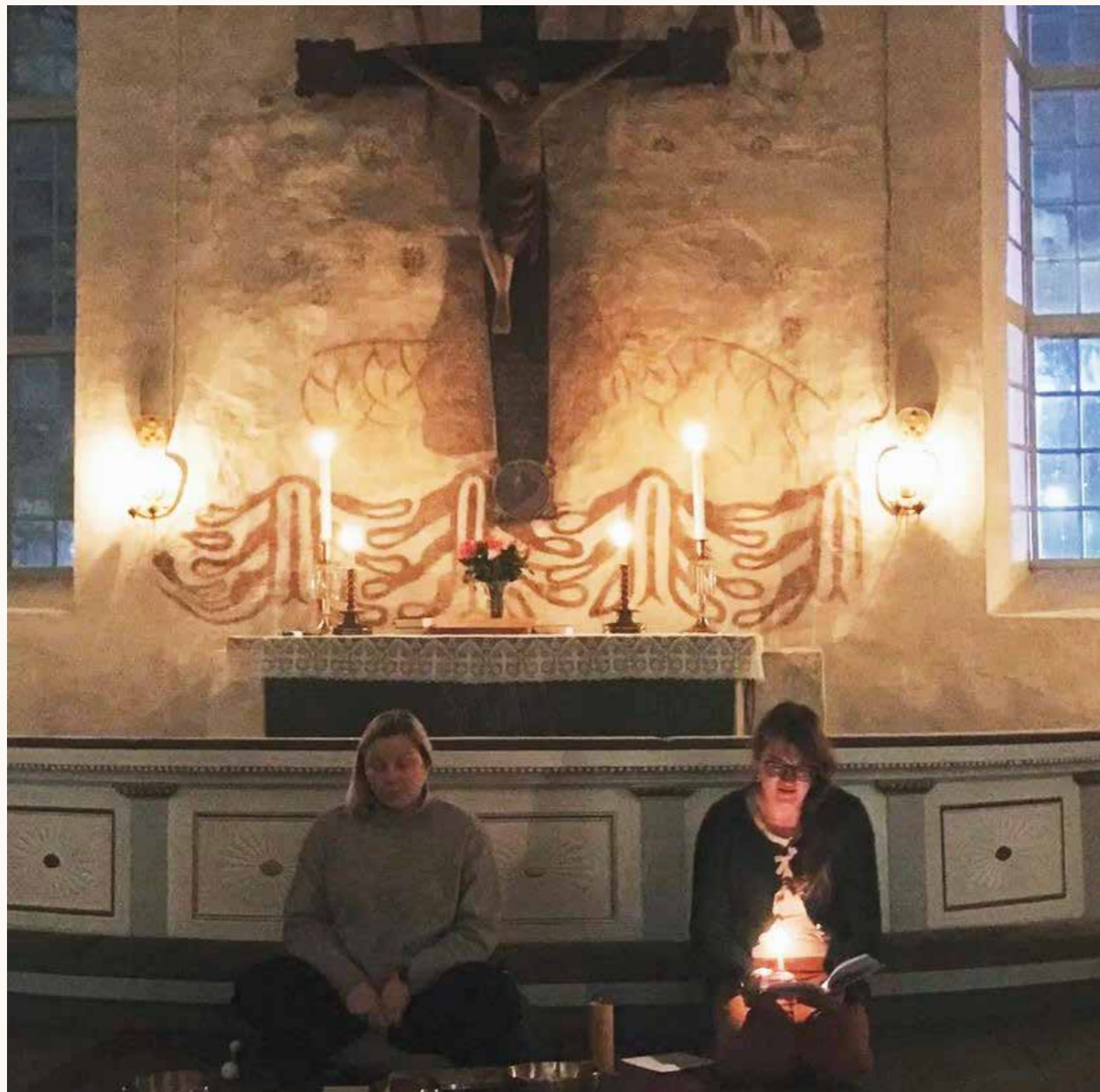

Kvinnokväll i Ingå kyrka Naistenilta Inkoon kirkossa 30.1.2024

Barnledarna Noora Nylund och Susann Sköld-Qvarnström hade ordnat en trevlig kvinnokväll i Ingå kyrka 30.1.2024. Ett trettiotal damer tillbringade en härlig kväll i Ingå kyrka med avkopplande klangbad under ledning av Kati Holmström, kvällen avslutades med en smaklig kvällsbit i kyrkan.

Lastenhojaajat Noora Nylund ja Susann Sköld-Qvarnström olivat järjestäneet mukavan naistenillan Inkoon kirkossa 30.1.2024. Kolmisenkymmentä naista viettivät ihanan illan Inkoon kirkossa rentouttavalla äänimaljahoidolla Kati Holmströmin johdolla, lopuksi nautittiin maukkaasta iltapalasta kirkossa.

Foton/kuvat: Hilikka Olkinuora & Noora Nylund

En deltagares upplevelse av kvällen:

"Tack för en underbar kvinnoafton i går. Den gav skönhet och inre upplevelser för alla mina sinnen. Härligt att samlas i vår vackra kyrka i skenet av enbart tända stearinljus. Vi kvinnor förenades i nyfiken förväntan när vi sjöng en enda gemensam allsång. Den fungerade på båda språken, det är så fint att språket inte utgör något hinder. Ett litet tillskott till kvällens program gav Gaudetesångarna, deras lilla framförande återgav intensiv, religiös tillgivenhet, musikalisk, helande skönhet. Skönt var det att därefter lägga sig ned på golvet, att du, Noora, kom med filtar och kollade att alla hade det bra. Du lämnade oss i sinnessas vård. Vi fick ligga passiva på våra bäddar och lyssna på något mäktigt och vackert från stora orgeln, dit upp hade Marianne "klättrat", fick vi veta. Stämningen blev allt tätare när underliga svepande ljud från ljudskålarna började fylla kyrkan. Det hade blivit tid för oss att uppleva en lång stund av stillhet. Vi var ju på rygg liggande lyckliga kvinnor framme på golvet framför altaret. Var och en fördjupade sig i sina personliga funderingar, eller kanske någon föll i dvala. Tiden försvann. Vi vaknade av att allt blev tyst, de svepande ljuden från skålarna tystnade. Därefter fortsatte livet lekfullt längst bak i kyrkan. Där var bordet dukat med frukt, bröd och pålägg och mycket annat gott. Vi drack te, pratade och njöt. Överallt brann det levande ljus. Ja, säkert är att vi njöt, men vad envar njöt av, det är en annan historia."

Erään osallistujan kokemus illasta

(käännös: Noora Nylund)

"Kiitos upeasta naistenillasta eilen. Se antoi kauneutta ja sisäisiä elämyksiä kaikille aisteille. Oli ihanaa kokoontua kauniissa kirkossa lukuisten kynttilöiden valossa. Meitä naisia yhdisti utelias odotus kun lauloimme yhden yhteisen yhteislaulun. Se toimi molemmilla kielillä, kuinka ihanaa onkaan ettei kieli muodostu esteeksi. Pienen lisän toi illan ohjelmaan kuuluneet Gaudeten laulut. Heidän esiintymisensä välitti intensiivistä, uskonnollista antaumusta, musikaalisuutta ja parantavaa kauneutta. Sen jälkeen oli mukava asettautua lattialle ja antautua huolenpidolle, vilteistä ja mukavasta olostu huolehdittiin. Sitten jäimme aistien hoidettavaksi. Saimme pötkötellä pedeillämme ja kuunnella suuren urun vaikuttavia säveliä urkuparvelta jonne Marianne oli kiivennyt. Tunnelma tiivistyi kun äänimaljojen merkittävät äänet täyttivät kirkon. Oli tullut aika kokea hiljaisuutta ja rauhaa. Olimme onnellisia naisia selällään alttarin äärellä. Jokainen upposi itseksensä omiin mietteisiinsä, ehkä joku vajosi horrokseen. Aika katosi. Heräsimme hetkeen kun hiljaisuus lankesi kirkkoon äänimaljojen vaietessa. Tämän jälkeen elämä jatkui iloisissa ja leikkisissä tunnelmissa kirkon takaosassa. Siellä oli pöytä katettuna hedelmillä, leivillä, päällisillä ja monilla muilla herkuilla. Joimme teetä, keskustelimme ja nautimme. Kaikkialla lepattivat kynttilöiden liekit. Varmaa on että nautimme, mistä kukainenkin omalla tahollaan, on toinen juttu."

GEMENSAMT ANSVAR fokuserar på att förbättra de ungas livshandlingar och möjligheter

YHTEISVASTUU keskittyy nuorten elämäntalouden ja mahdollisuuksien parantamiseen

GEMENSAMT ANSVAR hjälper de mest utsatta unga. De medel som samlas in 2024 används för att stödja unga som riskerar att marginaliseras och deras möjligheter med hjälp av HelsingforsMission, de evangelisk-lutherska församlingarna i Finland och Kyrkans Utlandshjälp. **YHTEISVASTUU** auttaa haavoittuvimmassa asemassa olevia nuoria. Vuonna 2024 kerätyt varat käytetään syrjäytymisvaarassa olevien nuorten ja heidän mahdollisuuksiensa tukemiseen HelsinkiMission, Suomen ev.lut. seurakuntien ja Kirkon Ulkomaanavun avulla.

Donera – Lahjoita

Aktia FI82 4055 0010 4148 41

Referensnummer 305200 Viitenumero

Diakonins vardagsrum, Strandvägen 11 / Diakonians olohuone, Rantatie 11

Morgonmål / Aamupala

2.4 kl. / klo 8.30 – 10

Brunch / Brunssi

7.5 kl. / klo 9 – 11

Fredagsbrunch

för män kl. 9 – 11. En gång i månaden.
Pris 2 €. Endast för män! 19.4, 17.5. (SV/FI)

Miesten brunssi

19.4, 17.5. klo 9 – 11. Vain miehille!
2 € Tervetuloa! (FI/SV)

Stick- och virkcafé

varannan tisdag kl. 15 – 17.
Vi gör handarbeten tillsammans.
Välkommen! (SV/FI) 9.4, 23.4, 7.5 och 21.5

Neulomis- ja virkkuukahvila

joka toinen tiistai klo 15 – 17.
Teemme käsitöitä yhdessä (FI/SV),
9.4, 23.4, 7.5 ja 21.5. Tervetuloa!

Minneslots café

samlas en gång i månaden. Stödgrupper för närstående. I gruppen finns det möjlighet att dela erfarenheter med personer i liknande situation samt till trevlig verksamhet tillsammans. "Kamratstöd"

Minnesträningsgrupper för minnessjuka personer. I gruppen friskar vi upp minnet med olika övningar och verksamhet i trevligt sällskap.

- 18.4 kl. 13 – 14.30
- 25.5 kl. 13 – 14.30

Rukouspiiri (kaksikielinen) / Bönegrupp (tvåspråkig)

Torsdagar / Torstaisin kl. / klo 18 – 19.30
Vi ber enligt löften givna av Gud.
Rukoillaan Jumalan antamien lupausten mukaisesti

Öppet hus & lopptorg / Avoimet ovet & kirpputori

Tisdagar och torsdagar kl. 10 – 15
Tiistaisin ja torstaisin klo 10 – 15

Grillfest / Grilljuhlat

ons / ke 22.5 kl. / klo 13 – 15

Allsång, mat, gemenskap samt musikprogram med sång av Per-Olof Korander och Erkki Niinimäki på gitarr.

Yhteislaulua, grilliherkkuja, yhdessäoloa sekä musiikkiohjelmaa (Per-Olof Korander, laulu ja Erkki Niinimäki, kitara).

Diakonians vardagsrums 2-årsdag 8.5 kl. 12–14

Vi firar Diakonians vardagsrums 2-årsdag med musikprogram, kaffe och tårter samt god gemenskap.

Diakonians olohuoneen 2-vuotispäivä 8.5 klo 12–14

Juhlistamme Diakonians olohuoneen 2 - vuotispäivää musiikilla, kahvilla ja tortulla sekä hyvällä yhdessäololla.

Prästgården / Pappila

Missionssyfoöreningen

varannan onsdag kl. 14 – 16.

Vi träffas 3.4, 17.4, 8.5 och 22.5.

Kontaktperson Siv Björklöf
tel. 0400 825 798

Keskustelu- ja käsityöpiiri

- torstaisin klo 13 – 15

Tervetuloa keskustelemaan tai tekemään käsitöitä muiden kanssa!

MISSIONS- och DIAKONIBASAR

8.6 kl. 10–13 i PRÄSTGÅRDSPARKEN

Försäljning av hembakat, handarbeten, second hand –produkter. Även lotteri samt kaffe med dopp.

Till förmån för missionen, diakonin och insamlingen Gemensamt Ansvar.

LÄHETYS- ja DIAKONIAMYYJÄISET

8.6 klo 10–13 PAPPILAN PUISTOSSA

Myydään tuoreleivottua, käsitöitä, second hand – tuotteita. Myös arpajaiset sekä kahvia ja purtavaa. Lähetyksen, diakonian ja Yhteisvastuukeräyksen hyväksi.

Diakonimottagningen

– ingen öppen mottagning. För att boka tid, kontakta diakonissan Birgitta Lindell tel. 040 555 2090 (eller per e-post birgitta.lindell@evl.fi).

Diakoniavastaanotto

– ei avointa vastaanottoa. Varataksesi ajan, soita diakonissa Birgitta Lindellille puh. 040 555 2090 (tai birgitta.lindell@evl.fi).

Församlingsutfärd Seurakuntaretki

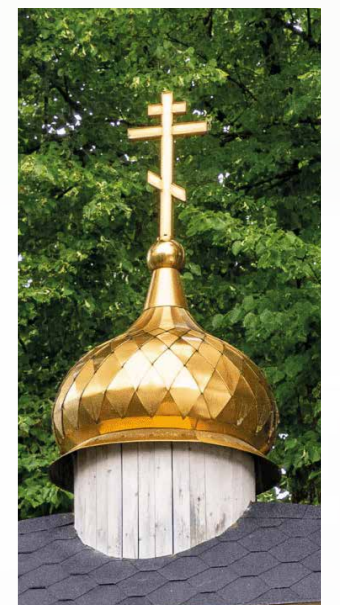
Onsdag 12.6 utfärd till Kyrkslätt.
Start kl. 9 retur ca kl. 17.
Vi besöker kyrkan i Kyrkslätt, Pokrova m.m.

Närmare information och anmälan senast den 26 maj om utfärden till Birgitta Lindell, tel 040-555 2090, birgitta.lindell@evl.fi.

*

Keskiviikkona 12.6. retki Kirkkonummelle. Lähtö klo 9 paluu n. klo 17. Vierailaan Kirkkonummen kirkossa, Pokrovalla y.m.

Lisätietoja retkestä ja ilmoittautumiset viimeistään 26.5. puh 040 555 2090/ Birgitta Lindell birgitta.lindell@evl.fi

Gudstjänster och högmässor Jumalanpalveluksia ja messuja

24.3 – 26.5.2024

DEGERBY KYRKA

Påsknandagens högmässa
Må 1.4.2024 kl. 10.00

Högmässa
Sö 14.4.2024 kl. 10.00

Högmässa
Sö 12.5.2024 kl. 10.00

INGÅ KYRKA

Högmässa
Sö 24.3.2024 kl. 10.00

Barnens påskkyrka
Ons 27.3.2024 kl. 9.15

Skolornas påskkyrka
To 28.3.2024 kl. 9.30

Skärtorsdagsmässa
To 28.3.2024 kl. 19.00

Långfredagens gudstjänst
Fre 29.3.2024 kl. 10.00

Påskdagens högmässa
Sö 31.3.2024 kl. 10.00

Högmässa
Sö 7.4.2024 kl. 10.00

**Tvåspråkig scout-
gudstjänst**
Sö 21.4.2024 kl. 10.00

Högmässa
Sö 28.4.2024 kl. 10.00

Högmässa
Sö 5.5.2024 kl. 10.00

Tvåspråkig högmässa
Sö 19.5.2024 kl. 10.00

FÖRSAMLINGSHEMMET

Tvåspråkig kärleksmåltid
To 9.5.2024 kl. 16.00

INKOON KIRKKO

Lasten pääsiäiskirkko
Ke 27.3.2024 klo 10.15

Merituulen pääsiäiskirkko
To 28.3.2024 klo 12.15

Kiirastorstain messu
To 28.3.2024 klo 20.00

Pääsiäispäivän messu
Su 31.3.2024 klo 12.00

Messu
Su 7.4.2024 klo 12.00

Iltakirkko
To 18.4.2024 klo 19.00

**Kaksikielinen partiolaisten
jumalanpalvelus**
Su 21.4.2024 klo 10.00

Messu
Su 5.5.2024 klo 12.00

Kaksikielinen messu
Su 19.5.2024 klo 10.00

SEURAKUNTATALO

Kaksikielinen rakkouden ateria
To 9.5.2024 klo 16.00

Iltakirkko
To 23.5.2024 klo 19.00

*Glad påsk!
7loista
pääsiäistä!*

Vårens bibelkvällar avslutas med
Hilka Olkinuoras "Kvinnor i Nya Testamentet"
Måndag 15.4 kl. 18 i Församlingshemmet.

Konsert i Ingå kyrka **Konsertti Inkoon kirkossa**

Lör / La 20.4 kl. / klo 18

Antonio Vivaldi: Gloria. Raseborgs kyrkosångskrets
körer / Raaseporin ruotsinkielisen kirkkolaulupiirin
kuorot

Dir./Joht. **Inkeri Aittola**

Fritt inträde, program 10 € / Vapaa pääsy, ohjelma 10 €.

Vårstädtalko lö 4.5 på Stora Fagerö

Start från Ingå småbåtshamn vid ABC med taxibåt kl. 9.
Vi är tillbaka kl. 16.
Vi bjuder på mat och kaffe åt alla deltagare.
Gärna anmälningar senast **to 2.5** inga.kansli@evl.fi eller
tel. 09-221 9030 för serveringens skull.

Kevätsiivoustalkoot Stora Fageröllä la 4.5

Lähtö Inkoon pienvenesatamasta ABC:n luota taksiveneellä klo 9.
Olemme takaisin klo 16.
Tarjoamme ruuan ja kahvit kaikille osallistujille.
Ilmoittautumista toivotaan viimeistään **to 2.5**. inga.kansli@evl.fi
tai puh. 09-221 9030, ruokailun järjestämistä varten.